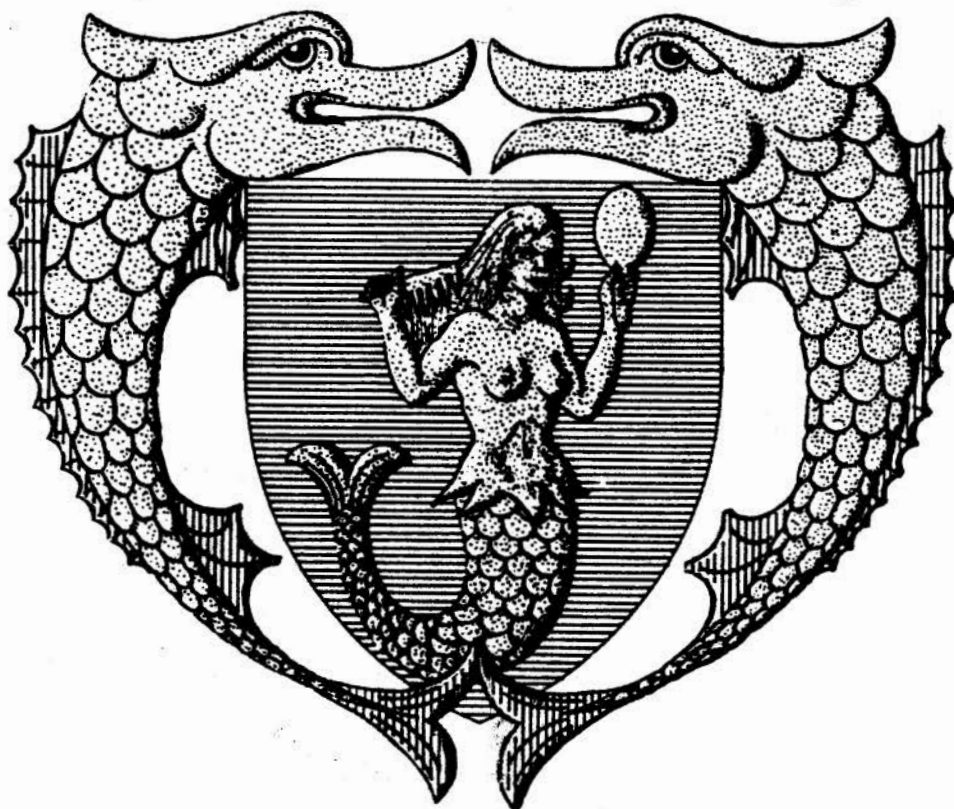

"t Meerminneke

(van) Meirhaeghe's
Familiekontaktblad

Dag lezer en -es

Einde 7° jaargang. Tijd om achterom te kijken en de balans op te maken. Tot onze voldoening stellen we vast dat ons lezersaantal stabiel is gebleven. Waarvoor onze dank! Toch willen we onze familievereniging ook uitbreiden. Want alles bij mekaar bereiken we slechts een vrij beperkt aantal van de vele Van Meirhaeghes, die over heel Vlaanderen verspreid leven. We vragen onze trouwe leden dan ook om een beetje publiciteit te maken voor ons Meerminneke. Praat uw naasten verwanten een abonnement aan! Dit Meerminneke versturen we, bij wijze van kennismaking en als proefnummer, ook naar een hoop nieuwe adressen. Laat ons hopen dat dit winterzaaigoed toch een rijke oogst oplevert. In het kader van deze wervingsactie past de bijdrage van vader Jan omtrent de schrijfwijze van onze familienaam. Nog al te veel naamgenoten denken -onterecht!- dat een Meirhaeghe niks met een Van Meerhaeghe te maken heeft, omdat de naam verschillend gespeld wordt. Weet echter dat alle "Meirhaeghes", mét of zonder "van" en hoe de naam ook geschreven of verbasterd werd, allen vruchten zijn van één en dezelfde boom die ondertussen al 800 jaar oud is! Wil u meer vernemen over dit aloude geslacht, sluit u dan aan bij onze familievereniging!

Van 'vakmensen' kregen we onlangs nog te horen dat 't Meerminneke al die jaren konstant een kwalitatief hoog niveau haalt en dat ieder nummer minstens één lezenswaardig 'historisch' artikel bevat. Een pluim dus. De overgrote meerderheid van onze lezers bestaat echter uit geïnteresseerde leken en ook die willen we tevreden stellen. Vandaar dat we de weg tussen "stevige" en "lichte kost", tussen "ernst" en "luim" blijven bewandelen en een evenwicht proberen te vinden tussen "familiegeschiedenis" en familie-nieuws". Dit 28° Meerminneke weerspiegelt dit uitgangspunt.

We openen met een aflevering uit onze reeks over "huwelijk en gezin". Dit keer hebben we het over de grootte van de Van Meirhaeghe-gezinnen tijdens de 17de en de 18de eeuw. Aan dit gecijferd knopen we een aantal beschouwingen vast omtrent de begrippen "kinderrijkdom", "ouder- en kindersterfte" en "bewust ouderschap".

Zoals gezegd, neemt vader Jan dan de pen over met een artikel over de schrijfwijze van onze naam. Honderd en meer variaties op één-zelfde thema. U kunt ze zo gek niet verzinnen!

Als naar gewoonte gaat de rubriek "familienieuws" als afsluiter : een greep uit de aktualiteit van het voorbije kwartaal.

Als bijsluiter vindt u tenslotte enkele merkwaardige krantenknipsels, onder meer een "zoekertje" voor onze vrouwelijke lezers...

Ons rest niets anders dan u veel leesplezier toe te wensen. Ook nog prettige eindejaarsfeesten en tot ten uitkomende!

uw stambewaarders : Pa en P. Digré

Herman Meirhaeghe
A. Latourstraat 31
9218 Ledeborg-Gent
tel. 091.31.38.49

&

Jan Meirhaeghe
Europastraat 15
8770 Ingelmunster
tel. 051.30.65.29

klots...klots...spetter...kabel...golf...golf..

Ons Meerminneke wordt 8 jaar

Een spreekwoord zegt : "Het venijn zit in de staart." Omdat we dat ook weten én omdat we tevens weten dat vele boekenlezers nooit verder geraken dan de eerste twee bladzijden, steken we het venijn in de kop.

't Meerminneke wordt acht. Acht!!!

Wat zegt ge daarvan?

En dat wil ook nog wat zeggen!

Zeven jaar lang vertelden we u van alles en nog wat en sloop er al eens een taal- of stijlfoutje tussen de aanslagen van de schrijfmachine ('t was er om gedaan, moedwilligaards als we zijn), vergeef ons die zonde tegen de taal- en andere kunsten. 't Was maar dagelijkse zonde. Maar die andere zonde, van een goeie pen te hebben en/of andere talenten en deze niet één keer gebruiken om 't Meerminneke ook een beetje te voeren, dat is een zonde tegen de heilige geest van de familie! En dat, mijne vrienden, dat is doodzonde!

Zeven jaren, 28 nummers en 450 bladzijden lang, hebt ge kunnen meeleven met het wel en het wee van de ganse (Van) Meirhaeghe-familie in heden en verleden. De ene tak wat minder. De andere tak wat meer. Maar dat minder of dat meer hing alleen en uitsluitend af van de goeie zielen onder u die ons meer of minder mededeelden.

Was 't Meerminneke goed? Zo ja, maak dan goeie reclame en bezorg ons enkele nieuwe abonnee's.

Was 't slecht? Schrijf ons. We hebben nog een hoop nieuwe stylo's klaar liggen voor eventuele medewerkers.

Maar in elk geval. Diep nu uw eigen stylo uit uw pijpzakje op. Schart in uw haar en in uw zakken en stort in 't water van de Merehaga wat nieuwe zuurstof, zodat ons aller Meerminneke moge groeien en spartelen als een gezonde vis in gezond water.

stort dan 250 f of meer op nummer

737 ~~4262090~~-50

van

Herman Meirhaeghe

A.Latourstraat 31

9218 Ledeberg-Gent

- Wij danken onze milde steuners die, God zij dank nog bestaan. Gelukkig maar, want met het overschot van het abonnementsgeld zit het er niet in ooit een nieuwe beha te kopen voor Trudeke, onze Meermin. Dus verder monokini maar.
- Wij danken onze abonnee's-medewerkers die ons af en toe wat nieuws sturen.
- Wij danken onze gewone abonnee's die ons al die jaren trouw zijn gebleven.

Wij danken ook de nieuwkomers. Wij heten ze welkom in het grote familienest. Hoe meer volk, hoe meer ...
Want allen zijt gij de echte hechte pacemakers van het kloppende hart van ons Meerminneke.

Daarom dankt u een ouwe meerminnaar, vader Jan, voor zoon Herman, de onverbiddelijke zoeker.

+ + + + +

Kweken is onze roep

Zegt Boer Wortel in de openingsparagraaf van Felix Timmermans' Boerenpsalm : "Kweken is onze roep. Kinderen zoowel als savooien".

Als oudere mensen al eens een boom opzetten over 'het gezin' in grootvaders tijd, dan hoor je steevast verbluffende verhalen over "grote ménagen" van tien, twaalf, vijftien en meer kinderen... Zo had mijn grootvader August Meirhaeghe tien kinderen. Zijn broer Jules Meirhaeghe had er vijftien. Een stamgenoot uit Eke, Kamiel Van Meirhaeghe had zelfs 21 kinderen. Wanneer je, zoals ikzelf, tot de na-oorlogse generatie behoort, lijkt het wel of alle vaders van toen "boer Wortels" waren die inderdaad net zoveel kinderen als savooien kweekten. Bevolkingsstudies wijzen uit dat de periode eind-19de - eerste kwart 20° eeuw inderdaad gekenmerkt wordt door erg kroostrijke gezinnen. Die verhalen blijken dus geen fabeltjes te zijn. Nu stellen we ons de vraag of die superkroostrijke gezinnen van alle tijden waren? Of ze in een verder van ons af liggend verleden ook zo frekwent voorkwamen?

In onderhavige bijdrage proberen we na te gaan hoe groot de Van Meirhaeghe-gezinnen waren tijdens de 17de en de 18de eeuw. Daar de parochieregisters, waarin de geboorten officieel geregistreerd werden, slechts vanaf het jaar 1600 bijgehouden werden, laten we de periode vóór 1600 buiten beschouwing. Bij ons reken- en telwerk hebben we alleen die gezinnen betrokken waarover we betrouwbare én volledige informatie bezitten. Dit wil zeggen : alleen die gezinnen waarvan we de huwelijksdatum van de ouders kennen, waarvan de geboortereeks der kinderen geen onverklaarbare leemtes vertoont of om niet te achterhalen redenen plots stopt en gezinnen waarvan we het reilen en zeilen op de voet kunnen volgen.

Op deze basis selekteerden we 226 Van Meirhaeghe-gezinnen. Deze 226 echtparen zorgden voor een nageslacht van 1392 kinderen. Een simpele deling levert ons een gemiddelde op van 6,1 kinderen per gezin. Breed opgezette studies wijzen uit dat een gezin, tijdens dezelfde periode, gemiddeld 4 à 5 kinderen telde. Ons resultaat ligt dus één eenheid hoger. Toch ligt ook ons cijfer -6,1- nog altijd een flink stuk lager dan de getallen uit grootvaders tijd.

Op de volgende bladzijde ziet u hoe die 1392 geboorten gespreid worden over de gezinnen die 1 tot 15 kinderen tellen. Kommentaar bij die tabel volgt hier reeds.

- Onmiddellijk springt in het oog dat gezinnen van méér dan 10 kinderen hoge uitzonderingen waren. Slechts 10 op een totaal van 226 of slechts 4,40%. Die superkroostrijke gezinnen, zoals we ze kennen uit het begin van de 20° eeuw, waren dus heel zeldzaam tijdens de 17de en de 18de eeuw.
- . Op de hitparade van de gezinsgrootte delen de gezinnen met 6 en 7 kinderen de eerste plaats. Samen totaliseren ze meer dan een kwart (27,42%) van het totaal.
- . Op de tweede plaats vinden we het gezin van 4 kinderen (12,38%).
- . De derde plaats wordt gedeeld door de gezinnen met 5 en 8 kinderen (telkens 11,50%).

tabel gezinsgrootte :

<u>aantal kinderen per gezin</u>	<u>aantal gezinnen</u>	<u>percentage</u>
1	9	3,98%
2	15	6,63%
3	15	6,63%
4	28	12,38%
5	26	11,50%
6	31	13,71%
7	31	13,71%
8	26	11,50%
9	15	6,63%
10	20	8,84%
11	4	1,76%
12	4	1,76%
13	1	0,44%
14	0	0,00%
15	1	0,44%

- Op de vierde plaats komt het gezin van 10 kinderen. (8,84%)
 - De vijfde plaats wordt gedeeld door de gezinnen van 2,3 en 9 kinderen (telkens 6,63%).
 - Op de zesde plaats staat het één-kind-gezin (3,98%).
 - Gezinnen van 11 en 12 kinderen delen de 7° plaats (telkens 1,76%).
 - De gedeelde achtste en laatste plaats is voor de gezinnen van 13 en 15 kinderen (telkens 0,44%).
- Opvallend is ook dat "kleine" gezinnen van 1,2,3 en 4 kinderen ongeveer 30% van het totaal uitmaken en dus vrij frekwent voorkwamen. Dit roept onmiddellijk de vraag op of die kleine gezinnen al dan niet het resultaat waren van "bewust ouderschap". Deden deze Van Meirhaeghes uit de 17de en 18de eeuw aan geboortebeperking? Om deze vragen te kunnen beantwoorden, leggen we ons rekenmachientje even opzij en gaan een kijkje nemen bij het gezinsleven zelf van de betrokkenen.
- Als we de gezinsfiches van onze negen één-kind-gezinnen van nabij bekijken, dan zien we dat al deze gezinnen, op één na, slechts één kind tellen, enkel en alleen wegens het vroegtijdig overlijden van vader of moeder of van beide ouders! We geven telkens een voorbeeld.
1. Pieter-Frans Van Meirhaeghe huwt te Elzegem op 2 maart 1770 met Maria-Catharina Derijcke.
Drie maand later wordt te Kaster hun eerste kindje, Pieter-Frans, geboren op 6 juni 1770.
Vader Pieter-Frans Van Meirhaeghe overlijdt nog eens drie maand later te Kaster op 16 september 1770.

2. Jan Van Meirhaeghe huwt te Huise op 30 januari 1638 met Petronilla Degroote.
 Hun eerste kindje, Olivier, wordt zes maand later te Huise geboren op 3 augustus 1638.
 Moeder Petronilla overlijdt twee weken later, op 20 augustus 1638, heel zeker aan de gevolgen van de bevalling.
3. Jan Van Meirhaeghe huwt in 1665 met Maria Van Steenbrugghe.
 Hun eerste en enig kind, Catharina, wordt te Wortegem geboren op 27 april 1666.
 De reden waarom in dit gezin slechts één kind geboren werd ligt in het tragische feit dat vader én moeder op 28 november 1668, op dezelfde dag dus, te Wortegem overleden aan de "pest".

Het gezin van Pieter Van Meirhaeghe x Joanna Catharina Bekaert vormt het enige één-kind-gezin waarvan de beide ouders in leven bleven. Hun enige dochter, Maria-Theresia, wordt te Huise geboren op 20 maart 1778. Als we bij nader inzien merken dat vader op dat ogenblik 74 jaar is, dan snappen we meteen ook waarom dit gezin "kroostarm" bleef.

Deze "oudersterfte" is eveneens dé oorzaak waarom de gezinsgrootte beperkt bleef tot twee of drie kinderen. We illustreren dit nogmaals met een paar voorbeelden :

- Frans Van Meirhaeghe huwt te Zingem op 9 januari 1742 met Jacoba Bullins.
 Hun twee kinderen :
 1. Jan-Baptiste, geboren op 9 december 1742.
 2. Pieter-Frans, geboren op 8 juni 1744.
 Vader Frans overlijdt te Huise op 21 november 1744, vijf maand na de geboorte van zijn laatste kind.
- Jan-Baptiste Van Meirhaeghe huwt te Petegem/Deinze op 7 januari 1772 met Isabella-Theresia Depoortere.
 Hun drie kinderen :
 1. Maria-Theresia-Joanna, geboren op 16 januari 1773.
 2. Isabella-Anthonia, geboren op 17 januari 1774.
 3. Pieter-Jan-Albert, geboren op 10 februari 1775.
 De boeivaar levert hier dus elk jaar een Meirhaeghske af. De reeks wordt plots afgebroken door de dood van de vader. Jan-Baptiste overleed namelijk op 33-jarige leeftijd te Zingem op 9 oktober 1774, nog vóór de geboorte van zijn laatste kind...

Zelfs in al kroostrijke gezinnen blijkt P. De Dood nog als Grote Gezinsbeperker op te treden. Nemen we het gezin van Catharina Van Meirhaeghe, het weeskind van daardet, wiens ouders allebei aan de pest overleden.

Catharina overleefde -wat al een wonder mag heten- en was als enig kind van bemiddelde ouders een "goede partij". Ze huwt in 1665 op 19-jarige leeftijd met Pieter-Jan Van Cauwenberghe, burgemeester van Nokere. In dit gezin worden zeven kinderen geboren : in 1686, 88, 89, 91, 92, 94 en 1696. Hun laatste kind, Ferdinandina, wordt te Nokere geboren op 13 januari 1696. Moeder Catharina Van Meirhaeghe sterft zeven maand later op 26 augustus 1696. Zij is dan pas 30 jaar oud! Het spreekt voor zich dat er in dit gezin nog zeker 4 à 5 kinderen konden geboren worden, mocht moeder niet zo jong gestorven zijn.

Er zijn natuurlijk nog factoren die de gezinsgrootte bepalen. De belangrijkste is zeker de huwelijksleeftijd van de echtgenote. Hoe later men trouwt, hoe korter de vruchtbaarheidsperiode. Op de weerslag van deze factor komen we later wel nog eens terug.

- omtrent het begrip "kroostrijk gezin" .

Hoe kinderrijk moet een gezin zijn om het bij de kroostrijke gezinnen te rekenen? Het antwoord op deze vraag is zeker tijdsgebonden. In ons land, waar de vruchtbaarheid per vrouw, anno vandaag, slechts 1,5 kind bedraagt, gaat een gezin van vier kinderen zeker door als een kroostrijk gezin. Hoe zat dat vroeger en meer bepaald tijdens de periode die we hier bestuderen? Vanaf welk kindertal werd een gezin tijdens de 17de en 18de eeuw als kroostrijk beschouwd?

Als we gezinnen van zes en meer kinderen -dus die gezinnen waarvan het aantal kinderen boven het gemiddelde van 6,1 ligt- kroostrijk noemen, dan is ongeveer 59% van onze Van Meirhaeghe-gezinnen onder het etiket "kroostrijk" te vatten.

Wanneer we vervolgens de realiteit achter dit getal gaan bekijken, dan blijkt dat we het begrip "kroostrijk" sterk moeten relativiseren. Wegens de enorme kindersterfte die toen heerste, ontstaat er een brede kloof tussen "vruchtbaarheid" enerzijds en "kinderrijkdom" anderzijds. Een voorbeeld zal dit pijnlijk duidelijk maken :

We laten u kennis maken met het gezin Pieter-Jacob Van Meirhaeghe x Carola Van Meirhaeghe.

Pieter-Jacob Van Meirhaeghe — x — Carola Van Meirhaeghe
 o. Huise 30.10.1728 o. Huise 30.03.1733
 +. Huise 30.03.1813 +. Huise 13.05.1801

Zij huwen te Zingem op 3 september 1757. Van hen worden te Huise dertien kinderen geboren : 10 meisjes (!), 2 jongens en één doodgeboren kindje :

1. Maria Isabella	o. 06.06.1758 +. 25.12.1846	88 jaar oud.
2. Maria Jacoba	o. 02.09.1759 +. 16.12.1759	3,5 maand oud.
3. Maria Regina	o. 14.10.1760 +. 19.10.1760	5 dagen oud.
4. Maria Catharina	o. 17.10.1761 +. 26.03.1768	6 jaar 5 maand oud.
5. Jan Frans	o. 13.08.1763 +. 12.10.1763	2 maand oud.
6. Maria Theresia	o. 26.11.1764 +. 10.03.1765	3,5 maand oud.
7. Maria Judoca	o. 11.01.1766 +. 17.04.1796	30 jaar oud.
8. Maria Theresia	o. 16.08.1767 +. 27.04.1823	56 jaar oud.
9. Maria Catharina	o. 18.10.1769 +. 27.04.1770	6 maand oud.
10. Naamloos	o. 30.01.1771 +. 30.01.1771	0.
11. Jan Baptiste	o. 24.03.1772 +. 05.04.1772	12 dagen oud.
12. Maria Coleta	o. 19.06.1773 +. 26.01.1854	80 jaar oud.
13. Maria Catharina	o. 16.03.1775 +. 17.06.1778	3 jaar 3 maand oud.

Van de 12 levend geboren overlijden er 8 als kind. Zes van hen stierven binnen het half jaar! Als we het doodgeboren kindje meerekenen, komen we binnen dit gezin tot een kindersterfte van...70% ! Bij de geboorte van het 13de en laatste kind zijn er slechts vier kinderen in leven. Daar kinderen die slechts een paar dagen of maanden leefden eigenlijk nooit écht deel uitmaakten van het gezin, kunnen we dit gezin dan ook moeilijk een "kroostrijk gezin" noemen. Denk niet dat we u hier een uitzonderlijk voorbeeld voorgelegd hebben. Studies leren ons namelijk dat 50% van de kinderen nooit de leeftijd van 10 jaar bereikte. Dit konstateren we bijvoorbeeld ook in het gezin van Frans Van Meirhaeghe x Judoca Trouwaen, een echtpaar van wie heel wat leden van onze familievereniging afstammen. Frans en Judoca hadden samen 15 kinderen waarvan er 8 beneden de leeftijd van 10 jaar overleden. U ziet dat een hoge huwelijksvruchtbaarheid in die dagen zeker geen groot gezin garandeerde.

- omtrent geboortespreiding en bewust ouderschap.

Waren er tijdens de 17de en de 18de eeuw echtparen die op de een of andere manier aan gezinsplanning deden? Van het echtpaar Pieter-Jacob x Carola Van Meirhaeghe -zie hiervoor- kan dit zeker niet gezegd worden. Hun eerste kind wordt, op drie dagen na, precies 9 maand na de huwelijksdag geboren. Hun volgende 12 kinderen komen met een gemiddelde tussentijd van 15 maand ter wereld.

Men heeft berekend dat, voor een Vlaams gezin tijdens het Ancien Régime, het gemiddeld interval tussen twee geboorten 18 tot 30 maand bedraagt. In een doorsnee gezin werd dus zo om de twee jaar een kindje geboren. Wanneer we nu een gezin aantreffen waarvan de kinderen steevast met drie en meer jaar tussentijd geboren worden, dan rijst het vermoeden dat de ouders bewust aan geboortepanning deden.

Van de 226 gezinnen die we in dit onderzoek betrokken hebben, zijn er slechts "drie" waar de kinderen met meer dan 3 jaar tussentijd ter wereld komen :

- Jan Van Hulle huwt te Wortegem in 1705 met Anna Van Meirhaeghe. Hun kinderen te Wortegem geboren :

1. Joanna : 11.12.1706
2. Judocus : 08.07.1708 : 1 jaar en 7 maand na nr. 1.
3. Elisabeth : 15.10.1712 : meer dan 4 jaar na nr. 2.
4. Carolina : 16.02.1716 : meer dan 3 jaar na nr. 3.

- Pieter Van Meirhaeghe huwt te Kaster op 30 april 1728 met Joanna Isebaert.

Hun kinderen te Anzegem geboren :

1. Pieter-Jan : 26.12.1729
2. Ferdinand : 19.03.1733 : meer dan 3 jaar na nr 1.
3. Maria Josepha : 25.04.1737 : meer dan 4 jaar na nr 2.
4. Guillielmus : 02.09.1742 : meer dan 5 jaar na nr 3.

Zijn deze beide gezinnen nog relatief klein om besluiten te trekken, dan is in het hierna volgende voorbeeld de waarschijnlijkheid zeer groot dat de ouders "bewuste geboortepanners" waren :

We richten ons zoeklicht op het echtpaar Frans Van Meirhaeghe x Petronilla Van Meirhaeghe. Een koppel dat zijn tijd misschien wel ver vooruit was inzake geboortepolitiek...

Frans Van Meirhaeghe huwt te Bevere-Oudenaarde op 28 april 1703 met Petronilla Van Meirhaeghe.

Ze vestigen zich naderhand te Ooike waar hun zes kinderen geboren werden :

1.	Pieter-Frans	:	20.07.1704	
2.	Arent	:	14.09.1709	: meer dan 5 jaar nà nr 1.
3.	Maria Anna	:	13.08.1713	: ongeveer 4 jaar nà nr 2.
4.	Joanna Francisca	:	02.11.1718	: meer dan 5 jaar nà nr 3.
5.	Judocus	:	17.03.1721	: 2 jaar en 4 maand nà nr 4.
6.	Isabella Judoca	:	24.10.1728	: meer dan 7 jaar nà nr 5.

De grote intervallen tussen de geboorten zijn in dit geval niet toe te schrijven aan een met de leeftijd afnemende natuurlijke vruchtbaarheid van de moeder. Ze was namelijk nog geen 22 jaar toen ze haar eerste kind baarde. Het zou ook té toevallig zijn mocht er tijdens die intervallen telkens een miskraam geweest zijn. Petronilla zou die vier of meer eventuele miskramen zeker nooit overleefd hebben. Nu deed ze dit wel. En hoe! Haar laatste kind kocht ze op 46-jarige leeftijd en ze was 81 als ze in '63 overleed. Het is ook frappant hoe vijf van de zes kinderen volwassen werden en huwden. Slechts één kind, Arent, overleed op 7-jarige leeftijd. Zou deze minimale kindersterfte iets te maken kunnen hebben met die grote geboortespreiding, waardoor ieder kind tijdens zijn eerste drie à vier levensjaren optimaal kon verzorgd worden?

Drie gezinnen op een totaal van 226. Dit betekent dat slechts 1,3% van de echtparen 'vermoedelijk' aan geboorteplanning deed. Van die drie is er dan nog slechts één waarvan dat vermoeden in zekerheid kan omgezet worden.

besluiten :

- In een doorsnee Van Meirhaeghe-gezin uit de 17de en 18de eeuw worden gemiddeld zes kinderen geboren.
- Gezinnen met meer dan tien geboorten zijn een zeldzaamheid.
- Vroegtijdige oudersterfte bepaalt in hoge mate de gezinsgrootte.
- Een hoge vruchtbaarheid garandeert, wegens de enorme kindersterfte, geen kroostrijk gezin.
- Bewust ouderschap en geboorteplanning zijn praktisch onbestaande.

noot :

Tijdens ons onderzoek hebben we als "gezinseenheid" beschouwd : alle kinderen die uit één huwelijk geboren werden. Het was toen echter zo dat, wegens het vroegtijdig overlijden van een der partners, vaak een tweede huwelijk werd aangegaan. Kinderen die uit dit tweede bed geboren werden, hebben we als een aparte gezinseenheid gerekend. We geven grif toe dat dit een aanvechtbaar uitgangspunt is : kinderen van verschillende moeders, doch van dezelfde vader, kunnen inderdaad beschouwd worden als deel uitmakend van één en hetzelfde gezin. Als we nu de kinderen uit verschillende huwelijken totaliseren, dan overtreft de som slechts tweemaal ons recordgezin van 15 kinderen uit één huwelijk. 16, dit is het hoogste aantal kinderen dat uit meer dan 1 huwelijk geboren werd. Het gaat hier om de gezinnen van Arent Van Meirhaeghe uit Wortegem en Jacob Meirhaeghe uit Ruisselede. Arent won bij zijn echtgenotes Anna Van Dorpe en Anna Maria Cnockaert respectievelijk 9 en 7 kinderen. Jacob won bij zijn echtgenotes Joanna Van Hulle en Christina Vanderhaeghen respectievelijk 5 en 11 kinderen, waarvan er zeven binnen hun eerste levensjaar overleden...

-Herman Meirhaeghe-

Over de hoofding van deze bijdrage heb ik lang mijn kop gebroken.

1. Ik kon bijvoorbeeld de aanvang nemen van het Evangelie volgens Sint-Jan. Het Evangelie van Sint-Jan wat ik, nog kind zijnde, zo vaak heb horen voorlezen door ons moeder zaliger, toen zij bij onweer, donder en bliksem rond het huis ging, met een palmtakje wijwater sprenkelde op het ouderlijk huis en, luidop het Evangelie van Sint-Jan biddend, bescherming smeekte over dit huis en allen die er woonden. Ik hoor nog haar woorden boven het ontij : "In den beginne was het Woord". Ik wilde echter deze heilige woorden niet profaneren, al zou ik mij beperken tot het citeren van : "In den beginne was".
2. Of ik kon ook de gevleugelde kraker nemen van Shakespeare, die allang gemeenplaats of cliché is geworden : "what's in a name". en me op zwaar filosofische mijmeringen laten meedeinen met filologen, psychologen en vele anderen die ook logen en aan die woorden een betekenis gaven, diepzinnig en weids, als een zee met een oceaan van inhoud. Ik doe het niet omdat ik die woorden van Shakespeare eerder beschouw als een uiting van slecht humeur van diezelfde heer, die pips werd toen hij hoorde hoe zijn illustere naam gekraakt werd in al zijn geledingen, in vele varianten, de een al slechter of lelijker dan de andere, gaande van Tsjeckspier, Checkspier, Zeekspier, Shakke spier, Shakkespee-arre volgens de "spee-acker" van dienst in de pub of in de "tee-a-room", alover Shakspeare, Shackspere, Shaksper enzovoort, enzovoort, zodat hij uiteindelijk woedend uitriep : "What's, damned, in my name!". Laat mij met rust en zeg maar gewoon : William! Juist zoals ikzelf al zo vaak gezegd heb bij het zoveelste uitspellen van mijn naam : "Zet u maar gewoon : Jan", wat de meesten dan ook met verwonderde opluchting doen! Ik weet het wel. William heeft achteraf Romeo en Julia een vlassen baard aangesmeerd met te zeggen "what's in a name, that which you call a rose by any other name would smell as sweet". Wat zegt een naam? Dat wat we een roos noemen, zou met elke andere naam even heerlijk ruiken. Maar dat was praat van achter de vieren, zeggen ze bij ons. U kunt zich dan wel achter uw bureau gaan zetten en zuchten : "All's well that ends well" of ziende dat het toch allemaal geen avance was, berustend knikken met "As you like it" en er zich ootmoedig bij neerleggen want uw naam wordt toch verder gekraakt. Neen! Ik neem die titel niet. Het kon aanleiding geven tot velerlei en het zou, achteraf beschouwd, toch niets meer zijn dan : "Much ado about nothing".
3. Toen mijn vrouw en ik samen de Meirhaeghe-route exploreerden en wij de vele devote kapellekes zagen die weesgegrootjes droomden langs onze Vlaamse wegen en de liedjes hoorden nagalmen, dacht ik, denkend aan dat innige : "Liefde gaf u duizend namen" : Dat wordt het! Ik was preus op mijn vondst. Een schone titel! Bij nader inzicht bleek echter die titel, hoe schoon ook, alleen maar te slaan op Onze-Lieve-Vrouwke. Inderdaad, liefde gaf H^àar wel duizend namen : Onze-Lieve-Vrouwke van Vlaanderen, van Lourdes, van Bijstand, van de Roos, van de zieken, van Kerselaar, van de armen, van smarten, van Salette, van tertentee, van Halle etc. Menselijke liefde echter slaat niet op familienamen. Menselijke liefde zucht in voornamen. Als weke, warme, zwoele lippen onze naam vervormd fluisteren, dan verandert dat niets aan onze achternaam, maar het wordt wel iets als : Jantje, Joke, Trezebees, Marijke, Joske, Marie-Jozeke of nog Pietje, Poentje, Poezewoefke, Muizeke, schatje, schitje of scheidje, al naar gelang de tongval van de moedertaal uit de streek des lands.

Alhoewel ik mij deze liefdeverzuchtingen moeilijk kan voorstellen bij Bonaventuratje of Bonaventurátteke -een beetje beestig- of bij Amelbergatje of Amelbergaatje -een beetje onzedig. Meirhaeghske gaat natuurlijk ook, maar dan is dat zéker in andere omstandigheden. Bijvoorbeeld, als mijn vrouwke "Meirhaeghske" zegt, dan weet ik onderhand al dat ze mij een goed manneke vindt... en dat ik straks een beetje zal mogen helpen. Allez, 't klinkt toch goed en zoet. Neen! Die titel kan het dus niet worden. Zou ik dan toch maar hoger mikken? Ja?! Ik hou het dan bij Sint-Jan. Mijn patroon. En het wordt tot nader order :

In den beginne was...uw naam

En om in evangelische stemming te blijven, kon het volgend bijbels citaat bijna een ondertitel zijn :

"Stond de Toren van Babal in de Scheldevallei, met name te Huise?"

Deze bijdrage is bestemd :

- voor de Thomassen onder ons, de kleingelovigen, de wankelmoedigen, de weifelaars, de twijfelaars, de scentici.
- voor de chicaneurs, de rouspeteurs, de chipoteurs.
- voor de muggezifters, de haarklievers, de dwarsliggers en de beknibbelaars die absoluut verschil willen zien in Meir, Meer, Mer-, in haeghe, haghe, haege en hage. Alles eventueel mét of zonder 'van', mét of zonder uitgangs-N, aan of van mekaar geschreven.
- enfin voor allen die de tinteling van de bloed- en stamverwantschap (nog) niet voelen als de ene Meirhaeghe de andere Van Meirhaeghe ontmoet; als de ene Meerhaghe de andere Van Meerhaeghe begroet.

Wandel mee met mij langs de Meirhaeghe-route. Ik ben gerust, overtuigd als ik ben dat met dit epistel de laatste twijfel definitief begraven wordt. Bewonder het 'potje' dat in iedere oergemeente waar de stam Merhage wortel schoot door de dorpspastoor gemaakt werd. Schorisse uit Meermin-27 gaf u een voorsmaakje. Een beetje kàn, maar wat volgt, lieve lezeressen en lezers, dat is té! Welke Paus zeg ik na? Non possumus non loqui : we kunnen niet langer zwijgen!!

Kuier met mij langs de Huisepaden en kerkwegels en twijfel niet meer. Het is een waarheid als een geschilde koe uit Huise dat uw naam vele stormen heeft doorstaan. In Huise hield de pastoor lelijk huis in onze namenwinkel.

In Meerminneke-nr 3, 1° jaargang 1981, schrijft zoon Herman een klaar-omlijnde en op vaste bewezen gronden rustende bijdrage : "Over de schrijfwijze, herkomst en betekenis van onze familienaam". Dat die schrijfwijze niet altijd tot op de letter geëerbiedigd werd zal blijken uit dit schrift.

Laten we dan even grasduinen (wat een mooi woord : ik grasduin, ik duinde gras, ik heb duin gegraasd) in het met namen rijk-gestoffeerde huis-, tuin- en keukenboek van de parochie Huise en bloemlezen (ook een schoon woord : ik enz...) in de enorme hoeveelheid en voorraad naamvariëteiten. (Ook in de naburige parochies die door onze naamaanwezigheid alleen al zwaar geteisterd werden). Bemerkt wel!! Dit is geen fantasietje dat we op u loslaten. Het is geen verzonnen naamspelletje om u zoet te houden en om ons Meerminneke vol te krijgen. Het is de geestig-gekruide waarheid. Zo helpen mij de parochieregisters. Hand op het hart. Zo is't! Dit wordt beaamd door zoon Herman die het ook zag, grinnikte en vloekte (binnensmonds).

Alsof hij een fan was van hertog Alva, ging de pastoor er duchtig met de hakbijl in. Hij verlustigde zich wellicht in klieven, kerwen en beeldstormen met sadistische neigingen. Gemarteld, ont- hoofd, verminkt, verketterd, onherkenbaar gemolesteerd, is het een wonder dat onze naam overleefde. Die van Schorisse uit het vorig Meerminneke belaagde slechts één gezin. Die van Huise had het voor- zien op al wat van dicht of van ver op 'Meerhaghe' leek of trok. Foei, mijnheer pastoor. What shall we do with the drunken sailor? Of kon de deken wellicht van hem zeggen: "Non omnino sane mentis", vrij vertaald: "Hij was niet wel wijs; ze zitten een beetje los". In elk geval vinden wij op zijn palmares een geweldige bloemlezing van slachtoffers en het loont de moeite zijn scalpen die hij in de registers spijkerde te onthullen.

Hieronder volgt een namenlijst zoals wij ze hebben opgetekend uit de parochieregisters van Huise. Links vindt ge de namen zonder het voorzetsel 'van' en rechts die mét het voorzetsel. Het jaartal zegt iets over het jaar waarin we deze schrijfwijze vonden en het getal ernaast hoeveel personen aldus genoteerd werden.

Meerhaege	1642	4	Van Meerhaege	1632	5
Meerhaegen	1641	1	Van Meerhaegen	1726	1
Meerhaeghe	1645	9	Van Meerhaeghe	1602	19
Meerhage	1637	4	Van Meerhacghen	1671	2
Meerhaghen	1591	3	Van Meerhage	1635	7
Meirhaege	1735	2	Van Meerhagen	1684	7
Meirhaegen	1724	2	Van Meerhaghe	1611	9
Meirhaeghe	1720	3	Van Meerhaghen	1671	3
Meirhaeghen	1718	3	Van Meirhaege	1734	22
Meirhage	1698	18	Van Meirhaegen	1723	4
Meirhagen	1684	2	Van Meirhaeghe	1742	41
Meirhaghe	1704	9	Van Meirhaeghen	1670	3
Meirhaghen	1673	9	Van Meirhage	1684	6
Merhaege	1720	7	Van Meirhagen	1684	4
Merhaegen	1709	1	Van Merhaghe	1683	48
Merhaeghe	1741	2	Van Merhaghen	1673	10
Merhage	1730	1	Van Merhaege	1682	14
Merhagen	1634	1	Van Merhaeghe	1613	6
Merhaghe	1634	6	Van Merhage	1638	8
Merhaghen	1709	2	Van Merhaghe	1731	6
Meirhagh	1708	1	Van Mei...	1754	1

Al deze 'Meirhaeghes' waren afstammelingen van één en dezelfde stam- vader Olivier Van Meirhaeghe en waren dus zeker familie van mekaar. En dan hebben we nog de varianten niet genoteerd waarbij de naam 'Van Meirhaeghe' in één of in twee woorden geschreven werd...

Dat de presbytere of de pastoor vaak wel onbeschaamd en zonder blo- zen de opmerking maakt over de vader, de peter of de meter bij het ondertekenen der akte: "qui declaravit se non posse scribere", ver- taald "dat zij of hij verklaarde niet te kunnen schrijven" laat ik in het midden. Maar doen we de deur dicht? Ja?!

Natuurlijk komen de meeste van deze namen, vroeger en later, in ande- re parochies ook voor, zelfs tot op heden.

Maar we hebben nog een ander vaatje om uit te tappen. We zanten voor u uit de parochieregisters van de streek van Tielt en Oudenaarde een ander bont allegaartje. U mag zelf uitkiezen. Daar gaan we:

Mairhaeghe	Bevere-Oud	Van Mairhaghe	Anzegem
Meeracker	Aarsele	Van Meeraege	Mullem
Meeraege		Van Meerage	Wortegem
Meerage		Van Meeraghe	Wortegem
Meeraghe		Van Meerhove	Schorisse
Meerhove	Schorisse	Van Meerove	
Meerove		Van Meihoven	
Meihoven		Van Meirhaeg	Anzegem
Meirhaeg		Van Meirhaeghe	Wannegem
Meiraeghe		Van Meiraegen	Schorisse
Meiraegen		Van Meiraege	Ouwegem
Meiraege		Van Meiraghe	
Meiraghe		Van Meirhoeven	
Meirhove	Schorisse	Van Meirhoven	
Meirhoeven		Van Meirra	Eine
Meirhoven		Van Meirshaeghe	Bevere-Oud
Meiriau	Zingem	Van Meragge	Oudenaarde
Meirra		Van Meraghe	Wortegem
Meirshaeghe	Bevere-Oud	Vander Merhaghen	Ruiselede
Meraeve	Tielt	Van Merhaegen	
Meragge		Van Merhaeghen	Ooike
Meraghe		Van Merhaghen	Ooike
Merau		Van Merragge	Wannegem
Merehaghen		Van Merraghe	Nokere
Merehove	Zingem	Van Meijraeghe	Anzegem
Merhaegen		Van Meyraghe	Anzegem
Merhaeghen		Van Minraeghe	Oudenaarde
Merhaghen		Van Mierage	Anzegem
Merhauwen	Kortrijk	Van Mierhaeghe	Wannegem
Merragge		Van Mirrage	Nokere
Merraghe		Van Mirragge	
Merrhaghe	Tielt	Van Mirraghe	Anzegem
Meijraeghe		Van Mijrhaghe	Ouwegem
Meyraege	Kanegem	Van Myrhaeghe	
Meyraeghe	Kanegem	Van Myrraghe	Nokere
Meyraghe		Van Neeracker	Aarsele
Minraeghe		Van Meerage	
Mierage		Van Meeraghe	
Mierhaeghe		Van Meeraege	
Miragge	Nokere	Van Meerhaeghe	Wortegem
Mirhaege	Wortegem	Van Meerhage	
Mirhage	Wannegem	Van Meerhaghe	
Mirhaghe	Petegem-O	Van Meeraeghe	
Mirrage		Van Merogge	Ingooigem
Mirragge			
Mirraghe	Nokere		
Mijrhaege	Mullem		
Mijrhaghe			
Myraege	Kanegem	Mirage	
Myraeghe		Merau	Schorisse
Myrage	Kanegem	Meerhaeghe	
Myrhaeghe		Meerhaghe	
Myrraghe		Meerhage	
Neeracker		Meirhave	Ingooigem

Ach, ach, ach! (Van) Meirhaeghe en (Van) Meerhaeghe zonen en dochters toch! Hoe wreed was uw martelgang. Niet alleen in die HUISE-lijke toestanden, maar in ieder dorp waar u voorbijtrok, hebben ze flarden uit uw naam gescheurd of toegevoegd.

"Al" deze namen, hoe vreemd sommige u ook mogen schijnen als Neeracker, Meeracker, Merau, Merehove, Minraeghe en andere, betreffen wel degelijk uw achtbare vaders, opa's of voorvaderen. Wij zullen niet schieten op de dorpspastoor, noch op de schrijvelende klerk van de baljuw die de deure- of kavetelling kwam doen. Wij zullen niet vloeken op de dorpspriester uit verleden eeuwen. Als de man -ik zie het zo vóór mij gebeuren- bij de zoveelste geboorte-aangifte wanhopig opkeek, had hij nog niet eens de mogelijkheid de vraag te stellen: "Wilt u dat even uitspellen mijnheer". Want de mijnheer aan de andere kant van het loket kon meestal niet eens zijn eigen naam schrijven. Ik kan goed begrijpen hoe de op het gehoor pennende pastoor, de naam zo 'fonetisch' mogelijk en natuurlijk verkeerd neerpende. De tongval van een dorp kan niemand nabootsen en we weten al te goed hoe van het ene dorp tot het andere de tong zo anders valt. Natuurlijk zou het niet mogen. Maar zeg eens eerlijk. Is het nu, in de eeuw van het computerbeest beter? En wij zijn van nu voort toch allemaal een beetje langer naar school geweest, nietwaar?! Ieder van u kan mij vast wel enkele bekoorlijke maar toch erg bedenkelijke schrijfwijzen van zijn naam overmaken. Is 't niet zo? Wie heeft nog wat?

- Neirhaeghe : Deze naam stond op de inschrijvingskaart van mijn auto. Na tal van brieven van mezelf, van de heer politiecommissaris en van de rijkswacht, was die naam in de Brusselse compjoeter na 5 jaar en 163.000 km nog steeds niet veranderd...
- Nerhaeghe : Onder deze naam krijg ik nog regelmatig folders van een confectiebedrijf.
- Meirghaeghe : Waren de namen op de bestellingsnota's van de leverancier van mijn duivenvoerders.
Meirgaeghe
Meirgarge
- Meir-Haeghe : Tenslotte was de naam mij toebedeeld door een Antwerpse uitgeverij, die me eerst absoluut Jan Van Neirhaeghe wilde noemen. Na een telefonische klacht: " 't Is eenvoudig mijnheer. U kent toch de 'Meir' in Antwerpen? Welnu, u neemt de 'Meir' en u zet er een ouderwetse 'haeghe' rond in oud-vlaamse spelling". "Gesnapt", zei hij. (Of was het geschnapt?) In elk geval was de eerstvolgende zending gericht aan "Mijnheer en Mevrouw Meir-Haeghe". Ik heb dat abonnement opgezegd.

Ik stop er mee, al is het niet gedaan. Ik gaf u 104 verschillende wijzen om uw naam te schrijven kado. Wie twijfelt nog aan de verwantschap? Er is meer! Als u de vele Van Meerhaeghe en andere varianten niet splitst en aan mekaar schrijft, zoals ze even vaak voorkomen in de oude registers, dan kunnen er opnieuw een 50-tal uw collectie namen verrijken. Wat een geluk dat we niet van adel waren of er waren er ook een paar met kleine 'van'. Wie riep ooit uit: "What's in a name"?

Maar in den beginne... was... uw naam, brave stalgenoot :

Van Meerhaghe

... denk ik toch. Punt. Was getekend : Jan Meirhaeghe.

noot. Als toemaatje nog een greep uit de abonnements-overschrijvingen voor 't Meerminneke anno 1986 : Heuhaeghe, De Meirhaeghes, Van Mierhaeghe, Van Minhaeghe, Van Meidhaeghe, Meirgaeghe, Van Meihaeghe, Meirhoeghe... Het zal je kind maar wezen!

- Voor u gelezen in 'De Morgen' van 23 oktober 1987 : "Belgische mijnenvegers schieten op dolfijnen. Het Ministerie van Landsverdediging heeft de tweede officier in bevel van de Breydel naar België teruggeroepen. Vanop de Belgische mijnenveger is namelijk in de Middellandse Zee, bij wijze van oefening, op dolfijnen geschoten, een beschermde vissoort." Einde citaat.

Met familiale verontwaardiging reageren wij hier op deze misplaatste officierenstoot van luitenant Van Eyken die de opdracht gaf om met machinegeweren kaliber .50 op onze totemdieren te schieten. En van schieten gesproken. De journalist schiet in zijn artikel ook een bok van formaat. Dolfijnen een beschermde vissoort?? En wij die dachten dat de dolfijn een walvisachtig zoogdier was!

- In het zaterdagmorgenprogramma "Te bed of niet te bed" van 10 oktober 1987 ging het dan weer over een andere Breydel. Jos Ghysen interviewde er een rechtstreekse nakomeling van Jan -Gulden Spoor-Breydel. Uit de mond van een archivaris konden we nog maar eens vernemen dat een afstamming die zo ver in de tijd terug gaat (1302) voor de man in de straat niet mogelijk is. Voor de Breydels is dit wél mogelijk, omdat ze tot de adelstand verheven werden, zei de man. In ons vorig Meerminneke plaatsten we reeds vraagtekens achter deze bewering. Wij antwoorden daar nogmaals op dat onze Van Meirhaeghe-stamreeks, ondanks de afwezigheid van blauw bloed, toch tot omstreeks 1200 terugreikt.

- Op zaterdagavond 7 november 1987 bracht de NCRV op Nederland-1 de Disneyfilm "Splash" ("Plons" in 't Vlaams) op de buis. Een charmante komedie over een verliefde zeemeermin -Madison- die aan land stapt bij het Vrijheidsbeeld in New York. Een romantisch liefdesverhaal ook dat mijn beide zonen liet 'waterlanden'. Vader zelf zat eerder te watertanden. Madison was namelijk niet alleen maar een attractieve verschijning. De mensentaal niet beheersend, bedient ze zich aanvankelijk uitsluitend van de taal-der-liefde. Li-chaamstaal dus. Elk woord van haar vriendje beantwoordt ze met een knetterende kus of een zinderende zoen. Meteen wist ik waarom onze Van Meirhaeghes 500 jaar geleden de meermin als wapenfiguur kozen...

- Voor u gelezen in "Eisma's Vakpers" (oktober '87 - Leeuwarden, Nederland): "Technisch Instituut Glorieux -Oostakker- honderd jaar" Vader van de schilders. Op het instituut met zo'n 2300 studenten zijn er ongeveer 1000 bezig met technisch of beroepsonderwijs. Het aantal dat bezig is met het schildersonderwijs over de verschillende leerjaren is ongeveer 65. Directeur of liever vader van de afdeling schilderen is Broeder Etienne Vanmeirhaeghe. Dag en nacht is deze pedagoog bezig voor 'zijn' leerlingen. Hij streeft met zijn zes leraren naar een polyvalente opleiding. Naast vakbekwaamheid wil men het programma ook richten naar het esthetische en vooral menselijke vorming. Naast vakmensen wil men ook harmonische mensen afleveren die gemakkelijk hun plaats vinden in de maatschappij en zich daarbij gelukkig voelen. Hierbij vindt de broeder steun in zijn religieus leven en probeert dit ook over te brengen op zijn leerlingen. Als we kort na de open-deur-dagen een bezoek brengen aan broeder Vanmeirhaeghe, begint hij direct over de bijzondere drukte van de laatste weken. Op de vraag of ons bezoek dan niet te veel van het goede is, antwoordt hij dat deze dag een dag van ontspanning zal zijn. Het praten over het onderwijs en 'zijn' schilders is zijn

leven. Vanmeirhaeghe vertelt dat hij zelf ook op het instituut is opgeleid. Omdat hij zo mooi kon tekenen bij de natuurkundesles werd hem geadviseerd de schildersrichting te gaan doen. Zijn kunstenaarschap is nu op verschillende plaatsen in het gebouw te bewonderen. Na voltooiing van zijn beroepsopleiding, militaire dienstplicht en een tweejarige pedagogische opleiding, werd hij, inmiddels religieus, aangesteld als leraar op Glorieux. Meer dan 25 jaar heeft hij met veel overtuiging en geloof in de jeugd, zijn leerlingen kunnen vormen tot mens en vakman. Hij kan z'n leerlingen motiveren zo dat ze tot topprestaties komen. De broeder raakt er niet over uitgepraat. Maar dat geeft niet. Zijn verhaal boeit.

Toen zo'n jaar of vier geleden de afdeling schilderen uit z'n vestje begon te groeien, kreeg Vanmeirhaeghe de functie van directeur/coördinator van de schildersafdeling. In eerste instantie was hij daar niet zo blij mee, omdat dan het contact met de leerlingen verloren zou gaan. Maar dat viel mee. Nog dagelijks vertoeft hij in de klassen om met de leerlingen te praten en ze te motiveren. Meer als de helft van de leerlingen is intern en dat geeft meer mogelijkheden, vertelt de broeder. We zijn één grote familie en proberen met verf kleur aan het leven te geven. De passie voor zijn werk heeft Vanmeirhaeghe ook op zijn zes leerkrachten over weten te brengen. Ook zij gaan op in hun werk met de jeugd. Vaak wordt niet op tijd gelet als leerlingen een gesprek willen of het werk willen afmaken. Wanneer de praktijklessen in projectvorm worden uitgevoerd en dit in het programma past, leert de leerling rekening houden met de ondergrond, de ruimte, de atmosferische omstandigheden, werktijd en kostprijs. Zuiver praktisch gerichte opdrachten komen dan aan de orde zoals schilderwerk, wandafwerking, toepassing van kleur en structuur en vloerafwerking. (...)

Met een voldaan gevoel verlaten we aan het einde van de dag het kolossale instituut Glorieux, waar de schildersopleiding door de inzet vakmanschap en motivatie van een eenvoudige broeder, uitgroeide tot een opleiding van formaat, waar ze in Oostakker best trots op mogen zijn." Einde citaat.

Half-oktober mochten we bezoek ontvangen van broeder Etienne en zijn broer pater Marcel Vanmeirhaeghe, die na drie jaar missiewerk in Zaire weer in het land was. Wegens plaatsgebrek zullen we een bijdrage over deze stamgenoot-missionaris in een volgend Meerminneke publiceren.

- JAARLIJKS NIEUWJAARSFEEST KANEGEM.

Alle nakomelingen tot in de 4° generatie van August Meirhaeghe en Estella Maria Vandermeersch worden uitgenodigd op het nieuwjaarlijkse familiefest dat doorgaat te Kanegem, in den Tap, op zaterdag 9 januari 1988, om 14 uur stipt.

De regie ligt dit keer in de handen van Gaby Meirhaeghe en Chris Verkaemer.

feestprogramma :

- koffie, pannenkoeken met suiker en dit alles bedolven onder de slagroom van herinneringen.
 - breughelmaal
 - tussendoor : gelegenheid voor de kleintjes om hun nieuwjaarsbriefje voor te dragen. Voorlezing van een teruggevonden nieuwjaarsbrief uit 1928. Voordracht 'Jantje en de Pruimeboom' uit het oud repertoire van nonkel Jan met Avondsermoen.
 - hoogtepunt van de namiddag : de huldiging van de eerste echte Meirhaeghe - WERELDKAMPIOEN Filip Meirhaeghe. In een volgend nummer leest u meer over deze wereldkampioen mountain-bike!
- Inschrijvingen uiterlijk op 15.12.87 bij Gaby Meirhaeghe tel. 051.40.40.31 of Chris Verkaemer tel. 056.70.43.79. Allen daarheen!!

en Adam gewon Seth

16.

- Gert-Jan Lambert, geboren op 15 mei 1987
zoon van Frans Lambert en Kathleen Mylle
kleinzoon van Marcel Lambert en Josephine Meirhaeghe
- Bert Van Nieuwenhuyze, geboren op 10 juni 1987
zoon van Piet Van Nieuwenhuyze en Mieke Lambert
kleinzoon van Marcel Lambert en Josephine Meirhaeghe
- Griet Vantieghem, geboren te Gent op 25 augustus 1987
dochter van Frans Vantieghem en Mariette De Steur uit Maarkedal.
kleindochter van Henri De Steur en Adrienne Meirhaeghe uit Ooike.
- Liesbeth Huys, geboren te Tielt op 9 oktober 1987
dochter van Bruno Huys en Martien Herman uit Ruiselede.
kleindochter van Guillaume Herman en Andrea Meirhaeghe uit Kanegem

in goede en kwade dagen

- Gerda Meirhaeghe, dochter van Richard-Daniël Meirhaeghe en Mariette Laporte, huwt te Oudenaarde-Eine op 19 december 1987 met Guido Benoot.
adres : Ooikeplein 18, 9790 Wortegem-Petegem (Ooike).

wij denken aan

- Marcel Van Meirhaeghe echtgenoot van Angèle Voza
geboren te Semmerzake op 5 juni 1920
overleden te Gent op 26 oktober 1987
Marcel was lid van onze familievereniging.

+ + + + +

leesvoer voor volgend jaar :

- Van Meirhaeghes in de legers van Napoleon de Grote.
- De Wortegemse kosterdynastie-Van Meirhaeghe in de 17e en 18e eeuw
- Hoe groot waren de Meirhaeghes 150 jaar geleden?
- Vervolg van onze reeks over "huwelijk en gezin".

voor de nieuwkomers of laatkomers :

- Er zijn nog vier volledige jaargangen van 't Meerminneke voorradig :
- jaargang 4 : nrs 13 - 14 - 15 - 16
 - jaargang 5 : nrs 17 - 18 - 19 - 20
 - jaargang 6 : nrs 21 - 22 - 23 - 24
 - jaargang 7 : nrs 25 - 26 - 27 - 28

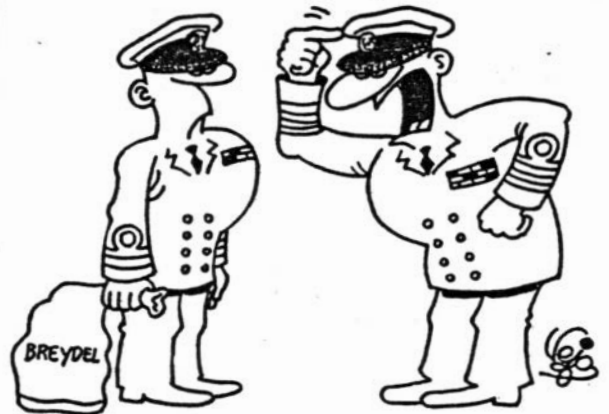
Te bestellen aan 250 fr. per jaargang. Haast u, 't zijn de laatste!

**Overval verijdeld
dankzij sirene**

Meermin gevraagd viertalige
Antwerpse schipper vaart in 88
naar zuiden met eigen zeiljacht. 6
of 12 maanden. Zoekt bevrouwing
met humor en durf. Schrijf P.B. 21
- Woluwe 4 - Brussel.

ref. KON1411/1

DE WAANZIN!
SCHIETEN OP DOLFJINEN.
ZIJN ER MISSCHIEN GEEN
MENSEN GENOEG?!

"SPLASH"
"DARYL HANNAH EN TOM HANKS"